

der dem begge. Men da Grundloven, som bekendt, har hævet enhver Indskrænkning i Udgangen til borgerlige Rettigheder paa Grund af Religionsbetjendelsen, er det jo ligefrem i Strid med Grundloven at gjøre en saadan Indskrænkning. Det synes heller ikke at være i nogen god Overensstemmelse med Grundloven, at disse Stiftelser ere til Fordel for adelige Personer og for Personer i visse Rangklasser; det er altsaa Fordele, som knyttes til Udel og Rang, men det er lige i Modsatning til Grundloven. Der synes saaledes, Sagen set fra flere Sider, at være god Anledning til at søge at faa et nøiere Kjendskab til disse Stiftelsers virkelig Stilling ligeoverfor Lovgivningsmagten og ligeoverfor Bevillingsmyndigheden. Naar man nu ser hen til, hvilke Kapitaler det er, Talen er her om, vil jeg blot minde om, at man uden at overdrive det kan ansætte disse to Stiftelsers Kapitaler, Fordegods og andre Indtægter til i det Allermindste 12 Millioner Rigsdaler. Det er jo et Moment, som gjør, at det maa have saa meget større Interesse for den bevilgende Myndighed at komme paa det Rene med, om det er Statens Eiendom eller ikke. Jeg finder ikke i Diebliffet Anledning til at gaa videre i min Udtalelse, idet det forekommer mig, at der allerede i det, jeg her har anført, ligger Anledning nok til at søge at skaffe sig Oplysning om disse Stiftelsers Stilling, navnlig da det viser sig, at Regjeringen har saa liden Interesse for at bringe større Klarhed deri. Der er ikke fra Regjeringens Side givet os den mindste Anvisning til at erfare, paa hvilken Maade vi skulde komme i Besiddelse af nødvendige Dokumenter, saa at det forekommer mig, at vi ingen anden Udvei havde end at benytte den Ret, som Grundloven ved sin § 46 giver saavel Folkethinget, som Lands-thinget, til at faa en Kommissiøn nedsat til Undersøgelse af disse Forhold. Jeg finder, at Sagen er vigtig nok til at være Gjenstand for en saadan Kommissiøns Behandling, og den Uklarhed, der hersker med Hensyn til Regjeringens Stilling til Sagen, synes mig fuldstændig at begrunde Indgivelsen af dette Forslag. Jeg skal blot med disse foreløbige Bemærkninger tillade mig at anbefale Sagens videre Fremme.

Justitsministeren: Jeg skal blot foreløbig gjøre en ganske enkelt Bemærkning, forsaavidt den ærede Forslagsstiller har hentydet til en Sag, som jo ikke ligger for her, nemlig de Besvarelser som fra Justitsministeriet ere givne Finantsudvalget paa tvende Forespørgseler med Hensyn til Vallo. Svarene ere givne med den strengeste Nøiagtighed, og de fyldestgjøre aldeles Spørgsmaalene, saaledes som de vare stillede. I de Konferencer, jeg har havt den Ære at have med Finantsudvalget, er der heller ikke fremkommet den allermindste Bemærkning mod de afgivne Svar, som om der var Noget i dem, der gav Anledning til at ønske en nærmere Udtalelse fra min Side; i saa Fald skulde jeg have givet en saadan Udtalelse i Finantsudvalget. Videre tror jeg ikke, at der er Opfordring til at sige om disse Justitsministeriets Skrivelser, end at de indeholde en aldeles fyldestgjørende Besvarelse af de Spørgsmaal, der vare gjorte, og ere affattede med den strengeste Nøiagtighed. Hvad nu angaar det Forslag, her foreligger, da har det naturligvis ikke kunnet være de ærede Forslagsstilleres Mening i nogen Maade at foregribe Undersøgelsen. I alt Fald kan det ikke falde mig ind nu at reise en Debat, efterat Forslagsstillerne have bragt Sagen paa det Punkt, hvorpaa den nu staar. Der kan selvfølgelig fra Regjeringens Side ikke være Noget at indvende imod, at det ærede Thing, hvis det finder det hensigtsmæssigt, søger at skaffe sig saadanne Oplysninger, som ommeldes i Forslaget. Hvis Thinget ønsker, som det hedder i Forslaget, at „anstille saadanne Undersøgelser angaaende Vallo adelige Stiftis og Bømmetofte adelige Somfruktosters samtlige Forhold, som kunde være af Betydning med Hensyn til Lovgivningsmagtens og navnlig den bevilgende Myndigheds Stilling overfor disse Anstalter“, kan der fra Regjeringens Side Intet være at indvende mod Forslaget, saaledes begrændset som Ordene lyde.

B. Christensen: Jeg begjærede Ordet før, men noget sent, og jeg vil blot nu tage det for at erklære, at jeg ganske skal henholde mig til de Udtalelser, vi allerede have hørt